

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114206379
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114206379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection s.r.o., IČO: 47150513, Bratislava, Šoltésovej 14, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava proti žalovanému: U. M., nar. XX.XX.XXXX, X. XXXX, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, zast. JUDr. Jozefom Kempom, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 676.29 eur s prísl., takto

rozhodol:

p r i p ú š ť a vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42264154, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob,

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 178,39 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24,59 eur od 4.3.2011 do zaplatenia, spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 146,92 eur od 4.4.2011 do zaplatenia, spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6,88 eur od 4.5.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

náhradu trov konania žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 6.3.2014 domáhal zaplatenia pohľadávky 676,29 eur spolu príslušenstvom a náhrady trov konania, a to na tom právnom základe, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu, žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry, pričom celková neuhradená suma bola v čase postúpenia pohľadávky vo výške 676,29 eur, nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania a teda vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, ani na výzvu súdu sa nevyjadril či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka.

Podaním doručeným súdu dňa 23.6.2014 oznámil vstup do konania vedľajší účastník, ktorý sa podaním doručeným súdu dňa 5.9.2014 vyjadril k žalobnému návrhu a namietal nárok žalobcu v časti zmluvných pokút.

Podaním doručeným súdu dňa 20.10.2014, žalobca predložil súdu námietky vstupu vedľajšieho účastníka do konania s poukazom na to, že vstup spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka do konania si vyžaduje, aby boli splnené zákonné podmienky, a to ochrana práv spotrebiteľov, pričom danej právnej veci bola podaná žaloba voči jednej osobe. V ďalšom namietal vstup vedľajšieho účastníka pre potrebu súhlasu účastníka na strane, ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. A v ďalšom namietal, že jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 93 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku z jej neskorších právnych predpisov (ďalej len O.s.p.), ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je účinné od 15.10.2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Cieľom novej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia, súd vo veci dodáva, že v danom čase znenie Občianskeho súdneho poriadku, pre vstup vedľajšieho účastníka nevyžadoval súhlas účastníka, na ktorého strane vedľajší účastník má vystupovať, súd preto v tomto čase nevidí dôvod nepustiť v zmysle vyššie citovaných ustanovení vedľajšieho účastníka do konania. Otázka účelnosti vynaložených trov za zastupovanie vedľajšieho účastníka je posudzovaná na základe iných kritérií a nie nesúhlasu či súhlasu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník stojí.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000

eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Keďže vo veci ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O. s. p.), súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.).

Nakoľko v danom prípade sa jedná o pohľadávku vo výške 676,29 eur, teda drobný spor, súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania.

Vo veci zas súd oboznámil listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené zo strany žalobcu, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z predloženej zmluvy o pripojení vyplynulo, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách pre doplnkový balík služieb „Podľa seba 1“ s dátumom aktivácie 30.7.2010. Z dodatku k tejto zmluve bolo zistené, že žalovanému bola aktivovaná služba „Podľa seba 1“ a to vo vzťahu k SIM karte ktorú poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému a žalovaný bol povinný zaplatiť aktivačný poplatok za aktiváciu karty a ďalej v zmysle čl. 1 písm. b/ účastník sa zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s.. V čl. 1 písm. c/ bol dojednaný záväzok podniku zabezpečiť účastníkovi predaj zľavneného mobilného telefónu, ktorý je bližšie špecifikovaný v tabuľke v danom prípade sa jednalo o mobilný telefón Samsung S 3100 pink. Žalovaný sa zaviazal po dobu viazanosti 24 mesiacov, že nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky ani sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie na základe, ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej, alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka. Podľa bodu 3 dodatku účastník zobral na vedomie, že poskytnutá výška zľavy z ceny mobilného telefónu je odlišná od zvoleného programu a v prípade porušenia povinnosti v zmysle bodu 4, je povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 248,96 eur.

Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným s dátumom aktivácie 21.2.2011, ďalšiu zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bol program služieb "PROGRAM 40" na mobilný telefón Nokia 1616, súčasne bol uzatvorený dodatok k zmluve o pripojení v zmysle, ktorého sa zaviazal žalovaný na dobu viazanosti 24 mesiacov s tým, že ak dôjde k porušeniu jeho povinnosti za tieto bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 eur.

Žalobca ďalej predložil faktúry č. XXXXXXXXXX, so splatnosťou 3.4.2011 znejúca na sumu vo výške 146,92 eur, ktorou boli účtované mesačné poplatky za hlasové služby a nehlasové služby vo výške 146,92 eur, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnou dňa 3.3.2011 znejúca na sumu 24,59 eur za obdobie od 15.1.2011 do 14.2.2011 za mesačné poplatky hlasové a nehlasové služby, faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 3.2.2012 znejúca na sumu 497,90 eur, ktorou bola účtovaná zmluvná pokuta, faktúru č. 7103571243 splatnú dňa 3.5.2011 znejúca na sumu vo výške 6,88 eur.

Na základe zisteného súd právne uzatvára :

Podľa § 42 ods. 1, písm. a/ Zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v platnom znení, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia, to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, zmluvou

o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je len čiastočne dôvodná, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vyhovel žalobe žalobcu ohľadom nezaplatenia faktúr za poskytnuté služby, pretože žalovaný nepreukázal, že by tieto faktúry bola uhradil.

V zmysle ust. § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právny predpisom (penále).

V zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.5.2012, č. k. 3Co/26/2012 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podobne aj vo veci Okresného súdu Bardejov zo dňa 6.12.2011, č. k. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.3.2012, č. k. 16Co/32/2012-46.

V zmysle ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Vyššie citované ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zjavné, že ide o rovnosť len formálnu.

Zmluvné podmienky uvedené v Dodatkoch sú neprijateľnými podmienkami. Zmluvné podmienky sú pre rozpory s ust. § 53 Občianskeho zákonníka neplatné, pretože spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Dohodnutá zmluvná podmienka navyše zaväzuje žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu počas celej doby viazanosti aj v tom prípade, ak by žalovaný porušil zmluvu hoci posledný deň viazanosti. Zmluvná pokuta teda nebola odstupňovaná, ale mala sa uplatniť v plnej výške pri hocikakom porušení povinností a v hociktorom

čase od uzavretia zmluvy do uplynutia 24 mesiacov. Takéto dojednanie je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Žalobca teda nemal právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, nakoľko si ju uplatňoval na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Okrem toho súd dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj preto, lebo dodávateľ na základe takto formulovaného dojednania zmluvnej pokuty, môže od spotrebiteľa požadovať zmluvnú pokutu v dohodnutej výške za každé porušenie zmluvnej povinnosti, teda môže od spotrebiteľa žiadať niekoľkonásobok dohodnutej zmluvnej pokuty. Je nepochybné, že takéto zmluvné dojednanie vnáša do tohto právneho vzťahu neprímeranú rovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tohto právneho vzťahu, a to na úkor spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca v konaní predložil faktúru, kde fakturoval zmluvnú pokutu vo výške 497 eur. V konaní však žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by žalovaný porušil svoje zmluvné podmienky a teda, že by nezotrval v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, resp. že by neplatil poplatky za služby. Aj z uvedených dôvodov bolo potrebné žalobu zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal, že by mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože žalobca v konaní mal len čiastočný úspech a úspešný žalovaný si žiadne trovy neuplatnil.

Čo sa týka trov konania vedľajšieho účastníka pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, kde si právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil a vyúčtoval náhradu trov za 2 úkony právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za písomné podanie na súd vo veci samej, súdu nie je zrejmé, ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel, do akého konania vstupuje, (len na základe skutočnosti, že žalovaným je spotrebiteľ), pritom pri oznámení o vstupe do konania ani neskôr v priebehu konania vedľajší účastník nepredložil súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania, prípadne, že by so spotrebiteľom a samotným vedľajším účastníkom vykonal akýkoľvek úkon súvisiaci s prípravou a prevzatím zastupovania, a teda bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci.

Vzhľadom na uvedené je potom potrebné sa prikloniť k pohľadu trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Ďalej súd zastáva názor, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 78/03 <aspi://module='JUD'&link='JUD116110CZ'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8l.47'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8l.47'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie, súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať.

V ďalšom súd poukazuje aj na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 MCdo 5/2013.

Súd hoci pripustil do konania vedľajšieho účastníka a prihliadol na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho

zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je účinné od 15.10.2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Cieľom novej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Zároveň však je súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako žalobcovia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka.

Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. A v tomto, by ani neobstál argument, že združenie na ochranu spotrebiteľa potrebuje finančné prostriedky na ďalšiu svoju existenciu. Z týchto dôvodov súd náhradu trov konania v tomto konaní vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.